

Det kongelige landbruks- og matdepartement

Landbruks- og matdep.	
Saksnr: 06/143	Doknr: 108
Mottatt: 12. MAI 2006 MP/SDD	
Saksbehandler: MBB	Arkiv: 713
Klubb:	Avskrift:

Dykkar ref.: Vår ref.: 06/191-4 Arkivkode: K2-V50

Dato: 11.05.2006

Høring vedkommende forslag til endring av lov 15. juni 2001 nr 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell

Formannskapet i Granvin herad gjorde i møte 26.04.06 følgende vedtak:

Rådmannen sitt framlegg vart samrøystes vedteken:
 Granvin herad meiner at staten framleis skal ha det overordna ansvaret for veterinærdekning og veterinæravtalt. Den praktiske utøvinga av ansvaret kan gjerne leggjast til Mattilsynet sine distriktskontor, som kan foreta den same lokale tilpassinga som det kommunane har høve til. Dette vil gje like god tilgang til veterinærtenester som om kommunane har ansvaret, til ein lågare administrativ kostnad enn om kvar kommune skal forhandla fram sin eigen veterinæravtale.

Sakspapir ligg vedlagt.

Med helsing

 Kjersti Finne
 jordbrukssjef / plan og miljø
 Direkte innval: 56524035

Kopi til:

Den norske veterinærforening

Hardanger

Postadresse: Postboks 13
5733 Granvin**Internettside:**

www.granvin.kommune.no

Telefon:

56 52 40 00

Org.nr.:

844162502

Telefaks:

56 52 40 01

Bankontonr.:

6501 05 67305

E-post:

postmottak@granvin.kommune.no

Postgirokontonr.:

0803 5786504

**Granvin herad
Sakspapir**

Styre, komite, utval	Møtedato	Saknr	Sbh
Formannskapet	26.04.2006	032/06	KJF

Sakshandsamar: Kjersti Finne	Arkivkode: K2-V50	Arkivsaknr: 2006000191
--	-----------------------------	----------------------------------

Høyringsvar - endring i lov om veterinærer og anna dyrehelsepersonell

Vedtaksmynde: Formannskapet

Dokumentliste:

Nr	T	Dok.dato	Avsender/Mottakar	Tittel
1	I	15.02.2006	Det kongelige landbruks- og matdepartement	Høyring vedkommande forslag til endring av lov 15. juni 2001 nr 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell
2	I	07.03.2006	Den norske veterinærforening	vedrørende forslag til endring av dyrehelsepersonellloven

Aktuelle lover, forskrifter, avtalar m.m.:

RÅDMANNEN SITT FRAMLEGG TIL VEDTAK:

Granvin herad meiner at staten framleis skal ha det overordna ansvaret for veterinærdekning og veterinærvakt. Den praktiske utøvinga av ansvaret kan gjerne leggjast til Mattilsynet sine distriktskontor, som kan foreta den same lokale tilpassinga som det kommunane har høve til. Dette vil gje like god tilgang til veterinærtenester som om kommunane har ansvaret, til ein lågare administrativ kostnad enn om kvar kommune skal forhandla fram sin eigen veterinæravtale.

26.04.2006 Formannskapet

FS-032/06 VEDTAK:

Rådmannen sitt framlegg vart samrøystes vedteken:

Granvin herad meiner at staten framleis skal ha det overordna ansvaret for veterinærdekning og veterinærvakt. Den praktiske utøvinga av ansvaret kan gjerne leggjast til Mattilsynet sine distriktskontor, som kan foreta den same lokale tilpassinga som det kommunane har høve til. Dette vil gje like god tilgang til veterinærtenester som om kommunane har ansvaret, til ein lågare administrativ kostnad enn om kvar kommune skal forhandla fram sin eigen veterinæravtale.

FAKTA:

I brev frå landbruks- og matdepartementet (LMD) datert 15. februar 2006 går det fram at staten ynskjer å flytta det overordna ansvaret for dyrehelsetenesta frå staten til kommunane frå og med 2007. Dei meiner at kommunane skal sørgja for at det finst ein tilfredsstillande tilgang på dyrehelsepersonell og at det finst ei klinisk veterinærvakt. Kvar kommune skal stå økonomisk ansvarleg for kostnadene knytt til veterinærvakta, og forhandla med dei aktuelle veterinærane.

Det går vidare fram av brevet at det er opp til den enkelte kommune å finna ut korleis den vil løysa oppgåvene knytt til å skaffa tilfredsstillande tilgang til dyrehelsepersonell. Det vert også opp til den enkelte kommune å finna ut kva som er "tilfredsstillande tilgang". Det går likevel fram at kommunane skal betala for døgnvakt for veterinærar. Det går også fram at den enkelte kommune må vurdera kva verkemidlar som skal nyttast for å sikra veterinærtilbod i området. Konkret er det nemnt etableringstilskot, driftsstøtte, rimelege lokale, tomter, jobbtilbod til andre i familien og andre økonomiske verkemidlar. Det vert vidare frå staten si side sagt at kommunane er dei beste til å vurdera korleis klinisk veterinærdekning skal oppretthaldast i området. Ansvaret vert lagt nær brukarane og dei faktiske behova, og staten meiner då at behova dermed bør kunna løysast på ein god måte ut frå tilhøva på staden.

Lovparagrafen er føreslegen formulert slik:

§ 3 a. Kommunens ansvar

Kommunene skal sørge for tilfredsstillende tilgang på tjenester fra dyrehelsepersonell.

Når det gjeld dei økonomiske og administrative konsekvensane, går det fram av brevet frå LMD at dei har registrert at ein del kommunar allereie i dag brukar pengar for å sikra tilgang til kliniske veterinærtjenester. Granvin herad brukar ikkje pengar på dette føremålet i dag, og må soleis rekna med ein auka totalkostnad. LMD reknar med at det vert behov for ei viss styrking av kommunane sin økonomi for å løysa desse nye oppgåvene. Konkret framlegg om løyving skal koma i kommuneøkonomiproposisjonen som vert lagd fram våren 2006. Ei viss styrking i høve til staten sine utgifter knytt til vaktordningar vert også sett på som naudsynt for at ordninga skal opplevast som tilfredsstillande/forsvarleg. Det vert elles skrive at regjeringa har ein ambisjon om at nye oppgåver for kommunane skal fullfinansierast, og leggast inn i rammetilskotet.

Den norske veterinærforening (DNV) har også sendt brev til Granvin herad i samband med denne saka. Dei stiller spørsmål ved ein del av det som går fram av høyringsbrevet. Dei har også framlegg om ein del presiseringar som bør gjevast i samband med denne endringa i lova. Mellom anna hevdar dei at staten ikkje gjev svar på:

- Kva ansvaret omfattar
- Kva er tilfredsstillande veterinærdekning?
- Kva er tilfredsstillande veterinærvakt og korleis skal veterinærvakt organiserast ?
- Kva økonomiske rammer kommunane har å forhalda seg til
- Ingen garanti for at staten dekkar kommunane sine utgifter
- Kostnadsbehovet skal utgreiast i ettertid

Samla sett meiner DNV at lovendringsforslaget vil kunna medføra at det vert for store skilnader i veterinærordningane mellom kommunane i landet. Dette kan føra til dårleg

dyreverberedskap, for svak beredskap mot alvorlege smittsomme dyresjukdomar og elles at kostnadene med bruk av veterinær for den enkelte husdyrhaldar vert vesentleg auka.

DNV føreslår på bakgrunn av det ovannemnde ein del endringar i lovframlegget. Hovudmomentet deira er at staten framleis bør ha det overordna ansvaret for å sikra ei landsdekkjande dyrehelseteneste. Dei ynskjer også større grad av detaljering av kva kommunane har ansvar for, mellom anna når det gjeld veterinærdekning og veterinærvakt.

Me har elles kjennskap til at det i seinare tid har vore til dels sterke konflikhtar mellom staten og veterinærane når det gjeld vakttdeltaking, vaktgodtgjersle, storleiken på vaktområde og liknande. Granvin er saman med kommunane Ulvik, Voss, Vaksdal og Modalen organisert i eit felles veterinærdistrikt.

VURDERING:

Flytting av det overordna ansvaret frå staten til kommunane har både positive og negative sider. Det er generelt sett positivt at kommunane får høve til å gjera lokale tilpassingar i høve til behova på staden. På den andre sida bør ein stilla spørsmål ved om ikkje veterinærdekning og veterinærvakt bør vera ein del av den infrastrukturen som staten skal ta seg av, spesielt i bygdekommunar. Staten har Mattilsynet, med sine region- og distriktskontor, som sitt eige lokale fagorgan som kan administrera denne infrastrukturen. Distriktskontora har like god oversikt over behovet for veterinærtenester i sitt område som det kommunane har.

Kommunane kan gjerne vera ein samarbeidspart i høve til dei statlege organa, men ein vil i større grad sikra likebehandling ved at staten framleis har det overordna ansvaret for veterinærdekning og vakt. Når det gjeld omfanget på det administrative arbeidet knytt til desse ordningane må dette også forventast å verta større når det skal fordelast på mange kommunar, enn slik det er i dag, når staten har ansvaret.

Når me i tillegg kjenner til dei konfliktane som har vore mellom staten og veterinærane, er det grunn til å tru at kommunane vil få eit vesentleg arbeid med å forhandla fram tilfredsstillande ordningar. Det er grunn til å tru at kommunane får ein økonomisk belastning med å løyva dei midlane som staten ikkje har vore villige til å dekkja, utan at dette vert kompensert frå staten si side. Kommunar som ikkje prioriterar å betala kostnaden med veterinærordninga vil kunna få ei dårleg dekning, auka kostnader for dyrehaldarane og på sikt dårlegare dyrevern og beredskap mot alvorlege smittsame dyresjukdomar.

På bakgrunn av det ovannemnde meiner rådmannen at veterinærsaka ikkje er eigna for lokaldemokratiet i si noverande form. Staten bør framleis ha det overordna ansvaret for veterinærane, men kan gjerne nytta sine eigne lokale fagorgan som reiskap for å tilpassa ordninga til kvart enkelt område.

11/5-06 M. J. Jørgensen